

PRYWATNE GIMNAZJUM
HUMANISTYCZNE KOEDUKACYJNE
IM. H. SIENKIEWICZA
w Charbinie

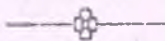
SPRAWOZDANIE.

ROK SZKOLNY

1923/24

Nakładem Gimnazjum im. H. Sienkiewicza
w Charbinie.

PRYWATNE GIMNAZJUM HUMANIS-
TYCZNE KOEDUKACYJNE IM. H. SIEN-
KIEWICZA W CHARBINIE.

SPRAWOZDANIE.

ROK SZKOLNY

1923 / 24

Nakładem Gimnazjum im. H. Sienkiewicza
w Harbinie.

1924.

Treść sprawozdania:

Sprawozdanie Dyrekcji gimnazjum.

Kronika Szkolna.

Dział statystyczny:

Statystyka uczniów z końcem r. szk. 1922-23.

„ „ „ „ 1923-24.

„ „ podług wieku

„ „ „ miejsca zamieszkania

„ „ „ zajęć rodziców

Plan naukowy—rok szkolny 1923-24

Lista personelu szkolnego i przydział zajęć nauczycieli.

Nv. i Rn.
Spr. 15

Sprawozdanie Dyrekcji Gimnazjum.

Gimnazjum im H. Sienkiewicza w Charbinie, jedyna polska średnia uczelnia na Dalekim Wschodzie, dokłada wszelkich starań, by z każdym rokiem osiągać lepsze wyniki na polu nauczania i wychowania, oraz zdobywać sobie coraz większą popularność wśród szerokich sfer kolonji polskiej Dalekiego Wschodu. Niestety pracę jego w tym kierunku hamuje z jednej strony brak środków materialnych, a z drugiej konkurencja szkoły rosyjskiej, wymagającej mniej pracy i kosztów, a dającej w Polsce więcej praw, niż Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza.

Gimnazjum utrzymuje się jedynie z opłat za naukę, które nie wystarczyłyby na zaspokojenie najniezbędniejszych potrzeb (liczba dzieci, za które płać w całości, wynosi 41 proc.), gdyby nie subsydjum właściciela szkoły, ks. Wł. Ostrowskiego, pomoc w naturze, udzielana przez miejscowego przemysłowca p. Wł. Kowalskiego, skromne zasiłki Konsulatu Polskiego i Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni i Rafinerji „Aszyche“, oraz uciekanie się do dochodów niestałych, jak zabawy, przedstawienia, kwesty, etc. Nie można jednak na tego rodzaju dochodach oprzeć szerokiej polityki budżetowej i dlatego szkoła nie posiada w dostatecznej ilości ani podręczników szkolnych, ani książek do lektury obowiązującej w myśl programu, ani tablic poglądowych do pogadanek; brak funduszu również na urządzenie gabinetu fizycznego i chemicznego.

Szkoły zaś rosyjskie, subsydjowane przez kolej Wschodnio--Chińską i popierane przez ogół, mają znakomicie urządzone gabinety, wygodne higieniczne sale szkolne, liczą po kilkuset uczniów i mogą pobierać tańszą opłatę; nie więc dziwnego, że ogromna ilość mało uświadomionych pod względem narodowym rodzin polskich, posyła tam swe dzieci, tem bardziej,

że ukończenie „rosyjskiego“ zakładu średniego w Charbinie otwiera dotąd, wbrew egzystującym przepisom, podwoje do wszystkich uczelni wyższych w Polsce; co więcej, świadectwa, uzyskane przez eksternów w niektórych tutejszych zakładach rosyjskich, np. Prywatnem Gimnazjum Drizula, są w Polsce uznawane, podczas gdy prawo odbywania tego rodzaju egzaminów i wydawania świadectw nie przysługuje istniejącemu obok zakładowi polskiemu.

Podrywa to w wysokim stopniu autorytet władz polskich i tutejszej uczelni w oczach kolonji polskiej, potęguje wiarę w większą praktyczność uczenia dzieci w zakładach rosyjskich i nie daje możności Dyrekcji rozwinięcia pracy kulturalno-oświatowej na szerszą skalę i sięgnięcia do warstw, ulegających wpływom rosyjskim.

Brak pozwolenia do urządzania egzaminów dla eksternów w celu wydawania im świadectw przejścia kursu którejkolwiek klasy, szczególnie z języka polskiego, historii i geografji Polski, o które dyrekcja prosiła w podaniu z dnia 12-go maja 1923 r. №19, pociąga za sobą jeszcze inne konsekwencje, mianowicie powierzanie na Dalekim Wschodzie obowiązków nauczycielskich w polskich szkołach początkowych osobom, które swoich kwalifikacyj do nauczania w szkołach polskich nie mogą stwierdzić żadnym dokumentem urzędowym. Jest w Charbinie dużo starszej młodzieży (jedno stowarzyszenie „Gospoda Polska“ liczy jej z górą 30 osób), która dawniej ukończyła szkoły rosyjskie, a którą rozmaite okoliczności zatrzymują w Charbinie. Umożliwienie jej składania egzaminów z języka polskiego, historii i geografji Polski i otrzymania świadectw, które dawałyby prawo do zajęcia posad w instytucjach polskich lub wstąpienia do wyższych zakładów w Polsce, zachęciłoby tę już w pewnym stopniu zrusyfikowaną młodzież do nauki ojczystej i pozyskałoby te młode siły dla kultury polskiej. —

Sprawa ta na gruncie tutejszym nabiera wielkiej wagi, gdyż wogóle zdaniem Dyrekcji, gimnazjum polskie na Dalekim Wschodzie nie wywiąże się należycie ze swego zadania, gdy będzie obojętnie patrzeć na samobójstwo narodowe tych żywiołów, które ono mogłoby uratować, a które w przyszłości mogłyby pracować z pożytkiem dla Polski.

Ze swej strony walkę z wpływem otoczenia, z językiem w domu, którym jest w większości wypadków rosyjski, wobec znacznej ilości małżeństw mieszanych, z upodobaniami, które narzuca ulica, dom, teatr, z kulturą, w której walczą o lepsze wpływy rosyjskie z żydowskimi, prowadzi szkoła w ciągu pięciu godzin nauki obowiązkowej, na dodatkowych lekcjach języka polskiego po ostatniej godzinie, udzielanych przez uczniów klas najstarszych pod kierunkiem dyrektora, prowadzi dalej poza godzinami szkolnymi w organizacjach uczniowskich samorządowych, które zachęcają młodzież do samokształcenia się w języku i literaturze ojczystej przez wygłaszanie odczytów, dawanie przedstawień scenicznych utworów klasycznych literatury polskiej, wreszcie w organizacji harcerskiej, która skupiając w szkolnej drużynie męskiej i żeńskiej blisko 77 harcerzy i harcerek, oraz 30 wileczków, występuje w obchodach narodowych, prowadzi ćwiczenia i działa przyciągając na tych licznych Polaków z zakładów rosyjskich, którzy nie słyszą tam mowy polskiej i nie stykają się z kulturą ojczystą.

Gdyby prawo nieuznawania świadectw, wydawanych przez zakłady średnie rosyjskie w Charbinie, jak tego ustawa wymaga, było stosowane w pełni do osób, przybywających do Polski i wstępujących do tamtejszych zakładów naukowych, wówczas Gimnazjum im. H. Sienkiewicza, byłoby postawione na takim stanowisku, jakie mu się z prawa należy, jako jedynemu polskiemu zakładowi na Dalekim Wschodzie i ogół tych rodzin polskich, które kształcą dzieci swe w gimnazjach rosyjskich, a zamierzają wcze-

śniej czy później wrócić do Polski, zrozumiałby szkodliwość i bezużyteczność trzymania się szkół rosyjskich.

Tylko w ten sposób możnaby zapobiec zrusyfikowaniu się kilkuset dzieci, a przez przyciągnięcie ich do szkoły polskiej wzmocnić tę placówkę nietylko moralnie ale i materjalnie.

Prawo, dane Gimnazjum im. H. Sienkiewicza, do wydawania jedynie ważnych i uznawanych w Polsce świadectw z ukończonego gimnazjum, czy też z egzaminu z języka polskiego, historii i geografji Polski, o ile uczeń ma już patent zakładu średniego rosyjskiego, dopomogłoby kierownictwu szkoły do starań o uzyskanie w Ministerstwie Spraw Zagranicznych upoważnienia dla Konsulatu Polskiego w Charbinie wykonywania pewnej kontroli, oraz egzekutywy świadczeń, związanych z kształceniem dzieci w szkole polskiej. do czego rodzice są obowiązani w myśl artykułów konstytucji polskiej. —

Obecnie szkoła nie może się uciekać do pomocy Konsulatu Polskiego dla wymuszenia tych świadczeń, do których rodzice dobrowolnie się zobowiązali, ani też Konsulat nie ma upoważnienia, by wydawanie dokumentów obywatelom polskim w Charbinie czynić zależnem od wypełnienia obowiązku kształcenia dzieci w szkole polskiej lub uiszczenia się z tych zobowiązań, które rodzice już wobec szkoły zaciągnęli.

Uzyskanie takiego upoważnienia oszczędziłoby szkole strat materjalnych, gdyż kierownictwo nie chce uciekać się do pomocy sądów chińskich i zapobiegłoby stratom moralnym. wszczepiłoby bowiem w mniej uświadomione warstwy tutejszej kolonji poszanowanie dla władzy polskiej i dla instytucyj polskich i odebrałoby tę nieufność, która pozwala z jednej strony żądać wszelkich alg przy uzyskiwaniu obywatelstwa polskiego, a w zamian nie świadczyć na rzecz polskości i posuwać często ostrożność do tego stopnia, żeby w zanadrzu mieć na wszelki wypadek paszport sowiecki. —

Kronika Szkolna.

Najważniejszym faktem, jaki zaszedł w życiu szkoły, była wiadomość, otrzymana od poselstwa polskiego w Tokio w połowie września 1923 r., że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie będzie traktowało świadectwa roczne, wydane uczniom (icom) Gimnazjum im. H. Sienkiewicza w latach 1923-24, na równi ze świadectwami odpowiednich klas polskiej państwowej szkoły średniej humanistycznej.

Rok szkolny 1923-24 rozpoczął się uroczystem na bożeństwo, odprawionem w kościele parafjalnym przez ks. prefekta Władysława Ostrowskiego. Lekcje rozpoczęły się dnia 1-go września 1923 r. o godz. 9-ej rano.

Dnia 14 października 1923 r. odbył się krótki od czyt wygłoszony przez dyrektora gimnazjum p. St. Janiszewskiego, poświęcony znaczeniu Komisji Edukacyjnej, dla upamiętnienia 150 letniej rocznicy jej założenia, na którym była obecna młodzież czterech klas najstarszych.

Dnia 25 października 1923 r. zwiedził gimnazjum delegat papieski w Pekinie, arcybiskup Costantini i do zebranych uczniów wypowiedział w języku łacińskim podniosłą, patryjotyczną mowę, którą ks. prefekt Wł. Ostrowski przetłumaczył na język polski, poczem Wysoki Dostojnik Kościoła udzielił wszystkim zebranym pasterskiego błogosławieństwa.

W dniu 26 października 1923 r. po południu gimnazjum wzięło udział w uroczystem powitaniu na dworcu kolejowym przybywającego z Władywostoku ks. Karola Sliwowskiego, którego Stolica Apostolska mianowała biskupem na Dalekim Wschodzie.

Dnia 28 października 1923 r. odbyła się uroczysta konsekracja w miejscowym kościele parafjalnym mianowanego na godność biskupią na Dalekim Wschodzie, ks. Karola Sliwowskiego, a 31 października

1923 r. ks. biskup K. Sliwowski zwiedził gimnazjum i przemówił do zebranej młodzieży, oraz Rady Pedagogicznej, zachęcając do pielęgnowania wiary, języka i miłości Ojczyzny. poczem udzielił wszystkim zebranym pasterskiego błogosławieństwa.

Dnia 1 listopada 1923 r. udzielał młodzieży ks. biskup Karol Sliwowski w miejscowym kościele parafjalnym Sakramentu Bierzmowania,

Dnia 1 grudnia 1923 r. odegrało Stowarzyszenie im. św. Stanisława Kostki uczniów klasy V tej obrazek jednoaktowy „Na polach Grunwaldu“. Czysty dochód przeznaczono na cele kółka.

Dnia 26 grudnia 1923 r. odbyło się przedstawienie urządzone staraniem „Kółka Polonistów“, na którym odegrano wyjątek z III cz. Dziadów A Mickiewicza „W celi Konrada“. Czysty dochód przeznaczono na cel założenia gabinetu chemicznego dla szkoły.

Dnia 31 grudnia 1923 r. odbyła się tradycyjna choinka dla uczniów i uczennic urządzona staraniem „Bratniej Pomocy“ pod kierunkiem nauczycielki p. Józefy Brudzewskiej.

Dnia 2 lutego 1924 odegrali uczniowie, w barwnych kostjumach ludowych w sali rekreacyjnej „Jasienka Polskie“ w układzie ks. Łukaszewicza, wyreżyserowane przez nauczyciela p. Tadeusza Szukiewicza. Część dochodu przeznaczono na Bratnią Pomoc.

Dnia 1 marca 1924 r. odbyło się staraniem „Kółka im. Józefa Hallera“ uczniów kl. IV-tej przedstawienie „Grażyny“ A. Mickiewicza, uscenizowanej przez jednego z uczniów z zachowaniem wszelkiego poszanowania dla nienaruszalności wiersza.

W dniach 16. 17. 18. i 19 marca odbyły się rekolekcje wielkopostne dla młodzieży gimnazjum pod kierownictwem prefektów ks. Wł. Ostrowskiego i A. Eysymontta, oraz przy pomocy alumnów miejscowego seminarjum. Młodzież przystąpiła do śś. Sakramentów Pokuty i Ołtarza.

Dnia 25 marca 1924 r. odbyła się uroczysta akademja, poświęcona pamięci ks. Skorupki, oraz wspomnieniu czynów gen. bryg. J. Hallera, jako najwyższego zwierzchnika harcerstwa polskiego.

W dniu 21 kwietnia 1924 r. odbył się staraniem „Kółka im. T. Kościuszki“ uczniów kl. II i „Kółka im. św. Kazimierza“ wieczorek, na którym uczniowie odegrali dwie komedjki: „Wielka Nowina“ I. Mrozowickiej i „Trzy dramaty straszne i jeden najstraszniejszy“. Część dochodu przeznaczono na pomnożenie funduszu na kupno mikroskopu.

Dnia 24 kwietnia 1924 r. odegrało „Kółko Polonistów“ dwie sceny z „Kordjana“ J. Słowackiego, a mianowicie „Spisek koronacyjny“ i „Kordjan na warcie“. Część dochodu przeznaczono na fundusz dla kupna mikroskopu, a resztę na zamówienie „Tygodnika Ilustrowanego“ i „Przeglądu Powszechnego“.

Dnia 26 kw. 1924 r. odbyło się staraniem „Stowarzyszenia im. św. Stanisława Kostki“ przedstawienie, na którym uczniowie odegrali „Konrada Walenroda“ poemat A. Mickiewicza, opracowany przez jednego z uczniów piątej klasy w krótkich scenach z zachowaniem wszelkiego pietyzmu dla utworu. Część dochodu przeznaczono na sprawienie mikroskopu.

Dnia 3 maja 1924 r. wzięła udział młodzież wraz z Radą Pedagogiczną w Święcie Narodowym z powodu 133 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3-go Maja. W dniu tym urządzono w obrębie murów szkolnych kwestę na szkołę, która dała w dwóch skarbonkach 44 jeny, z czego połowę przeznaczono na Bratnią Pomoc, a połowę na bibliotekę gimnazjalną. Po nabożeństwie w miejscowym kościele urządzono w sali gimnazjalnej poranek, na którym jeden z uczniów kl. VII wygłosił odczyt o znaczeniu Konstytucji 3-go Maja, a uczniowie i uczennice deklamowali szereg utworów okolicznościowych. W tym samym dniu część harcerzy z drużyny męskiej trzymała honorową straż w miejscowym stowarzyszeniu „Gospoda Polska“, gdzie Wysoki Delegat p. Pindor przyjmował powinszowania.

wania od przedstawicieli obcych mocarstw, i swoją postawą zwróciła uwagę miejscowych dygnitarzy chińskich, przybyłych na tę uroczystość.

Od 20 do 28 czerwca 1924 r. odbywały się egzaminy wstępne do kl. I-szej gimnazjalnej
Rok szkolny 1923-24. zakończono dnia 25 czerwca 1924 r. a 26-go czerwca odbyło się nabożeństwo.

ROK SZKOLNY BIEŻĄCY 1923/24

KLASY	I		II		III		IV		V		VI		VII		Razem		Ogół- tem	0
	cht.	dz.	cht.	dz.	cht.	dz.	cht.	dz.	cht.	dz.	cht.	dz.	cht.	dz.	cht.	dz.		
1/XII klasy liczą uczniów	17	15	18	12	14	12	8	6	6	9	1	3	4	2	68	59	127	—
W tej liczbie promowanych	12	11	18	9	11	10	4	5	5	7	1	3	4	1	55	46	101	79,4.
" " drugorocznych	2	1	—	1	—	2	1	1	—	2	—	—	—	—	3	8	11	8,5.
" " nowoprzyjętych	3	3	—	2	3	—	3	—	1	—	—	—	—	1	10	5	15	12,1.
Razem	17	15	18	12	14	12	8	6	6	9	1	3	4	2	68	59	127	100
Było kandydatów do klas powakacyjnych	3	3	1	—	1	2	3	—	1	—	—	—	—	—	9	5	14	—
W klasach rzym-katolickich	17	15	18	12	14	12	7	6	6	9	1	3	4	2	67	59	126	99
" " prawosławnych	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1
Razem	17	15	18	12	14	12	8	6	6	9	1	3	4	2	68	59	127	100
Czesne płatno	7	6	12	5	5	4	7	3	—	2	—	—	1	—	32	20	52	41
Ulgowych było	6	7	5	5	4	5	—	2	4	2	1	2	1	1	21	24	45	35,4.
Bezpłatnych było	4	2	1	2	5	3	1	1	2	5	—	1	2	1	15	15	30	23,6.
Razem	17	15	18	12	14	12	8	6	6	9	1	3	4	2	68	59	127	100

Rok urodzenia		STATYSTYKA UCZNIÓW PODŁUG WIEKU														Ogółem	p			
		I		II		III		IV		V		VI		VII				Razem		
		chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.			chł.	dz.	
1914	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	2	1,6
1913	3	4	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4	8	6,4
1912	6	6	—	4	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	11	18	14,1
1911	3	2	8	5	2	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	10	23	18,1
1910	2	2	5	2	6	3	1	2	2	—	—	—	—	—	—	—	16	9	25	19,7
1909	1	1	4	—	1	3	5	2	1	—	—	—	—	—	—	—	12	6	18	14,1
1908	1	—	—	—	4	3	1	1	3	2	—	2	—	—	—	—	9	8	17	13,3
1907	—	—	—	—	—	1	—	1	—	5	—	—	—	1	—	—	2	5	7	5,5
1906	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	1	—	—	—	—	1	3	4	3,2
1905	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	—	2	1,6
1904	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	2	1,6
1903	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	1	0,8
Razem	17	15	18	12	14	12	8	6	6	9	1	3	4	2	68	59	127	100		

STATYSTYKA UCZNIÓW WEDŁUG ZAJĘĆ RODZICÓW

Dzieci	I		II		III		IV		V		VI		VII		Razem	Ogółem	%		
	chł.		dz.		chł.		dz.		chł.		dz.		chł.					dz.	
	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.	chł.	dz.					
K L A S A																			
Rzemieślników	6	5	4	4	7	2	1	1	2	2	2	1	1	1	20	16	36	28,3	
Urzędników fabryczn: . . .	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	0,8	
Robotników „	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	0,8	
Przedsiębiorców handlowych . . .	2	1	1	—	—	2	1	1	—	1	—	—	—	4	5	9	7,1		
Urzędników „	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3	2,4		
Robotników kolejowych . .	3	2	3	—	3	2	2	—	—	—	—	—	1	12	4	16	12,		
Urzędników komunal.	1	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3	2,4		
Nauczycieli	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	2	2	2	1,6	
Właściciele nieruchomości	1	—	1	—	—	1	—	1	—	—	—	—	1	3	2	5	3,7		
Inteligencji zawodowej . . .	—	—	1	2	—	—	1	—	1	—	—	—	—	3	2	5	3,7		
Urzędników kolej	2	1	3	3	2	2	2	1	1	1	1	1	—	11	8	19	14,9		
Wyrobników	—	3	2	1	2	2	1	2	1	3	—	—	2	7	14	21	16,6		
Zupełne sieroty	2	—	1	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	5	1	6	4,8		
	17	15	18	12	14	12	8	6	6	3	1	3	4	2	68	59	127	100	

PLAN NAUKOWY ROK SZKOLNY 1923-24.

Nazwa przedmiotu	K L A S A							Razem
	I	II	III	IV	V	VI	VII	
Religia rz.-katolicka	2	2	2	2	2	2	2	14
Język polski	6	6	4	4	4	4	5	33
„ łaciński	—	—	—	4	6	6	5	21
„ niemiecki	—	—	—	4	—	—	—	4
„ angielski	—	6	5	—	4	4	4	23
„ rosyjski	5	2	3	2	2	2	2	18
Historja	2	2	3	3	5	5	5	25
Geografja	2	2	2	3	2	—	—	11
Matematyka	6	6	6	4	4	5	5	36
Fizyka i chemja	—	—	—	—	—	3	3	6
Przyrodoznawstwo	2	2	3	3	2	—	—	12
Rysunek	2	2	2	2	—	—	—	8
Śpiew	2	2	2	2	2	2	2	14
Praca ręczna	2	2	2	2	2	2	2	14
Razem godzin w klasie	31	34	34	35	35	35	35	239

LISTA PERSONELU SZKOLNEGO I PRZYDZIAŁ ZAJĘĆ NAUCZYCIELI

Liczba kolejna	Nazwisko i imię	Przydział godzin, lekcyj z po daniem przedmiotów, klasy i liczby godzin przedmiotów w każdej klasie	Charakter służbowy	Ma godzin lekcyj tygodn.	Ma opiekę nad klasą	Czy ma i jakie inne zajęcia w szkole
1	Janiszewski Stanisław	pol. III 4, IV 4, V 4, VI 4, VII 5, niem. IV 4, hist. Polski VI 3, VII 2,	dyrektor i nauczyciel	30	—	Opiekun drużyny harcers. męskiej or. „Kółka Pol.“
2	Brudzewska Józefa	hist. Polski II 2, III 3, geogr. I 2, II 2, IV 3, jęz. ros. I 5, II 2, III 3, IV 2, V 2, VI 2 VII 2,	nauczycielka	30	IV, V, VI, VII,	Opiek. druž. harc. żeńsk. oraz Brat. pom. i kółek sam. kl. IV i V.
3	Niderowa Marja	mat. I 6, II 6, III 6, przyr. I, 2, II 2,	nauczycielka	22	I	—
4	ks. Ostrowski Władysław	rel. II 2, III 2, IV 2, V 2, VI 2, VII 2,	katecheta	12	—	—
5	ks. Leszczewicz Antoni	rel. I 2, jęz. łac. IV 4, V 6, VI 6, VII 5,	katecheta i nauczyciel	23	—	—
6	Mackiewicz Michał	mat. IV 4, V 4, VI 5, VII 5, fiz. i chem. VI 3, VII 3,	nauczyciel	24	—	—
7	Łysek-Polański Franciszek	j. pol. I 6, II 6,	nauczyciel	12	—	—

LISTA PERSONELU SZKOLNEGO I PRZYDZIAŁ ZAJĘĆ NAUCZYCIELI (c. d.)

Liczba kolejna	Nazwisko i imię	Przydział godzin lekcyj z podaniem przedmiotu, klasy i liczby godzin przedmiotu w każdej klasie	Charakter służbowy	Ma godzin lekcyj tygodn.	Ma opiekę nad klasą	Czy ma i jakie ma inne zajęcia w klasie
8	Szukiewicz Tadeusz	ang. II 6, III 5, V 4, VI 4, VII 4,	nauczyciel	23	II i III	sekretarz, opieka kółka sa morządowego klasy II i III
9	Grochowski Kazimierz	przyr. III 3, IV 3, V 2, geogr. III 2, V 2, hist. Polski V 3,	nauczyciel	15	—	—
10	Symonolewicz Konstanty	hist. pow: IV 3, V 2, VI 2, VIII 3,	konsul	10	—	—
11	Czoppa Feliks	rys. I 2, II 2, III 2, IV 2,	nauczyciel	8	—	—
12	Gintyłówna Aniela	praca ręcz. I 2, II 2, III 2, IV 2, V 2, VI 2, VII 2,	nauczycielka tymczasowa	14	—	—
13	Wyszynski Józef	śpiew I 2, II 2, III 2, IV 2, V 2, VI 2, VII 2,	nauczyciel	14	—	—
14	Jeżykowski Leon		woźny			

